

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 12P/383/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315226327
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Myrtill Vojteková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2016:2315226327.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Myrtill Vojtekovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: G. T., L.. XX.X.XXXX, bytom ako navrhovateľka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, deti rodičov- matka: C. E., L.. XX.X.XXXX, J. Y. D. XXXX, a otec: G. T., L.. X.X.XXXX, J. O., Š.T. L. XXX/XX, za účasti navrhovateľky: J. O., L.. X.XX.XXXX, J. P. XXX, o návrhu na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, takto

rozhodol:

Maloleté dieťa sa zveruje do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia a má právo maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok iba v bežných veciach.

Rodičom maloletého dieťaťa sa ukladá povinnosť platiť na výživu maloletého dieťaťa, matke mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, podľa osobitného zákona, platného v čase splatnosti bežného výživného, otcovi vo výške 50,- Eur mesačne, kde výživné je splatné u oboch rodičov počnúc dňom právoplatnosti rozsudku vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 12P/28/2014-36 zo dňa 15.4.2014 o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 9.12.2015, domáhala zverenia maloletého do jej náhradnej osobnej starostlivosti, nakoľko sa maloletý fakticky nachádza v starostlivosti navrhovateľky aj v súčasnosti, maloletý je v starostlivosti navrhovateľky spokojný, pričom ani jeden z rodičov maloletého nie je schopný zabezpečiť mu adekvátnu starostlivosť. Matka požíva alkohol v nadmernom množstve a otec nemá pre výchovu maloletého aktuálne vytvorené vhodné podmienky, navyše sa stará o svoju ťažko chorú matku. Navrhovateľka zároveň pôvodným návrhom žiadala, aby súd rodičom uložil vyživovaciu povinnosť na maloletého, a to vo výške 60 eur mesačne otcovi maloletého dieťaťa a vo výške 35 eur mesačne matke maloletého dieťaťa, v rámci pojednávania vo veci však navrhovateľka uviedla, že určenie výšky výživného ponecháva na rozhodnutí súdu.

Spolu s návrhom vo veci samej si navrhovateľka podala aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa navrhovateľka domáhala zverenia maloletého dieťaťa do jej náhradnej osobnej starostlivosti a určenia výživného na maloleté dieťa pre matku vo výške 35 eur mesačne a pre otca vo výške 60 eur mesačne. O uvedenom návrhu navrhovateľky bolo tunajším súdom rozhodnuté uznesením č. k.

12P/383/2015-15 zo dňa 9.12.2015 tak, že súd maloleté dieťa až do rozhodnutia vo veci samej ponechal v starostlivosti navrhovateľky a rodičom uložil vyživovaciu povinnosť tak, že otca zaviazal na platenie výživného vo výške 50 eur mesačne a matku vo výške 30 % zo sumy životného minima. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 8.1.2016.

Súd v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v neprítomnosti rodičov, ktorým bolo predvolanie na pojednávanie vo veci riadne doručené.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a kolízneho opatrovníka, v konaní zastupujúceho záujmy maloletého dieťaťa, ďalej oboznámením sa s obsahom spisového materiálu, najmä s obsahom správ a potvrdení ohľadne účastníkov konania, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 12P/28/2014 zo dňa 15.4.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 14.5.2014, bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 50 eur mesačne. Styk otca s maloletým bol ponechaný bez obmedzenia. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 12P/383/2015-15 zo dňa 9.12.2015 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bol maloletý ponechaný v starostlivosti navrhovateľky, a ktorým sa rodičom uložila vyživovacia povinnosť na maloletého vo výške 50 eur mesačne pre otca a vo výške 30 % zo sumy životného minima pre matku. Maloletý, ktorý je aktuálne žiakom strednej školy, teda v súčasnosti žije u navrhovateľky, s ktorou má vytvorený veľmi dobrý vzťah a u ktorej by chcel zostať bývať i naďalej, čo vyplýva zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 9.6.2016. S rodičmi maloletý momentálne nie je v žiadnom kontakte, títo ho nenavštevujú ani nekontaktujú. Pokiaľ ide o výdavky navrhovateľky spojené so starostlivosťou o maloletého, navrhovateľka uviedla, že tieto výdavky sú bežné, primerané veku maloletého. Kolíznemu opatrovníkovi zároveň navrhovateľka v rámci šetrenia pomerov na jej strane dňa 9.6.2016 uviedla, že ani jeden z rodičov si svoju vyživovaciu povinnosť neplní.

Navrhovateľka, sestra maloletého, je zamestnaná, pričom jej mesačný príjem predstavuje sumu 450 eur. Navrhovateľka je zároveň poberateľkou prídavkov na deti vo výške 47,04 eur. Okrem maloletého sa navrhovateľka stará ešte o svoju maloletú dcéru. Navrhovateľka žije so svojou dcérou, maloletým, ktorého sa týka toto konanie, a so svojím druhom v priestranom dvojizbovom byte, ktorého čistota bola kolíznym opatrovníkom hodnotená kladne. Rovnako úroveň starostlivosti poskytovanej maloletému navrhovateľkou je kolíznym opatrovníkom hodnotená pozitívne. Navrhovateľkin druh je toho času taktiež zamestnaný, jeho mesačný príjem predstavuje sumu vo výške 500 eur. Svoje mesačné výdavky spojené s bývaním navrhovateľka vyčíslila v sume 294 eur.

Matka maloletého nie je zamestnaná, poberá však invalidný dôchodok vo výške 195 eur. Okrem maloletého, ktorého sa týka toto konanie, má matka ešte ďalšie dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom, o ktoré sa aj osobne stará. Matka svoje výdavky vyčíslila nasledovne - 30 eur polročne na školské potreby pre deti, 144 eur na elektrinu a 45,18 eur na televízor. Matka si vyživovaciu povinnosť k maloletému dobrovoľne neplní.

Otec maloletého v súčasnosti nepracuje, no nie je na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, taktiež nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Viac sa súdu o pomeroch otca nepodarilo zistiť, nakoľko tento svoje pomery nepreukázal a nedostavil sa ani na pojednávanie vo veci. Výpoveďou navrhovateľky súd zistil, že otec si vyživovaciu povinnosť k maloletému dobrovoľne neplní.

Súd vo veci vypočul navrhovateľku a kolízneho opatrovníka na pojednávaní dňa 14.6.2016. V rámci svojej výpovede navrhovateľka uviedla, že na svojom návrhu, pokiaľ ide o zverenie maloletého do jej náhradnej osobnej starostlivosti a o určenie výživného rodičom trvá, pokiaľ však ide o určenie konkrétnej výšky výživného toto ponecháva na zvážení súdu. Kolízny opatrovník súdu navrhol zveriť maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky a rodičom určiť výživné v rovnakej výške, v akej bolo určené predbežným opatrením nariadeným v rámci tohto konania.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len Zákon o rodine), náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa

podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Zákona o rodine, náhradná starostlivosť, na ktorej základe vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a inou osobou, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 3 písm. a) Zákona o rodine, náhradnou starostlivosťou je zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby než rodiča.

Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa ustanovenia § 45 ods. 2 Zákona o rodine, pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady.

Podľa ustanovenia § 45 ods. 3 Zákona o rodine, v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Podľa ustanovenia § 45 ods. 4 Zákona o rodine, osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

Podľa ustanovenia § 45 ods. 7 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

Podľa ustanovenia § 45 ods. 8 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinnosť poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa ustanovenia § 46 ods. 2 Zákona o rodine, maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti jednému z manželov so súhlasom druhého manžela.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Osobitným zákonom v danom prípade je zákon č. 601/2003 Z. z. (§ 2 písm. c/) o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého je minimálna výška vyživovacej povinnosti na jedno nezaopatrené nepľnoleté dieťa s účinnosťou od 30.6.2014 suma 27,13 eur (t.j. 30 % zo sumy 90,42 eur).

Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že v danom prípade je dôvodné návrhu navrhovateľky, domáhajúcej sa zverenia maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti, vyhovieť. Navrhovateľka sa o maloletého fakticky stará už teraz, pričom kolízny opatrovník nezistil v rámci

šetrenia pomerov na strane navrhovateľky ako ani na strane maloletého nijaké nedostatky poskytovanej starostlivosti. Vykonaným dokazovaním neboli zistené ani žiadne iné prekážky, pre ktoré by maloletý nemohol byť zverený do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky. Na zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky sú naopak splnené všetky zákonné podmienky, a to aj s poukazom na tú skutočnosť, že rodičia maloletému aktuálne osobnú starostlivosť nezabezpečujú, keďže ani jeden z nich nemá pre starostlivosť o maloletého vytvorené potrebné podmienky. Súd však pri rozhodovaní o zverení maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky zohľadnil aj želanie samotného maloletého, ktorý kolíznemu opatrovníkovi uviedol, že u navrhovateľky, ktorá je jeho sestrou, by rád zostal bývať i naďalej.

Súd zároveň určil obom rodičom vyživovaciu povinnosť na maloletého, a to tak, že matke určil výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima, keďže táto poberá invalidný dôchodok vo výške 195 eur mesačne a zabezpečuje starostlivosť ďalším dvom maloletým deťom, a otcovi súd určil výživné vo výške 50 eur mesačne, t. j. vo výške určenej ostatným rozhodnutím, keďže výživné v tejto výške bolo otcovi určené na základe rodičovskej dohody, t.j. aj s jeho súhlasom, pričom otec sa na súde dosiaľ nedomáhal zmeny výšky tohto výživného z dôvodu zmeny pomerov na jeho strane, z čoho súd usudzuje, že otec výživné v tejto výške je schopný i naďalej platiť.

O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie zo strany navrhovateľky a kolízneho opatrovníka nie je prípustné, pretože sa títo účastníci konania svojho práva podať odvolanie výslovne vzdali po vyhlásení rozsudku podpisom do zápisnice.

Proti tomuto rozsudku môžu podať odvolanie obaja rodičia maloletého, a to do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní svoju povinnosť vyplývajúcu mu z právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa osobitného zákona.